

sagkundskab, som allerede i dag i kommunerne løser beslægtede opgaver, f. eks. bygningsvæsen, kloakering m. v.

Det har været overvejet, om der til støtte for kommunalbestyrelsens administration af disse opgaver bør nedsættes et uafhængigt rådgivende *hygiejneråd* svarende til bygningsrådet efter byggeloven. Når man er afstået herfra, skyldes det den vægt, der ved lovforslaget iøvrigt tilstræbes lagt på de centrale myndigheders, specielt miljøstyrelsens, aktive styrings- og rådgivningsmæssige indsats. Erfaringerne fra byggelovgivningen synes heller ikke at tale herfor.

Henlæggelse af de nævnte opgaver til kommunalbestyrelserne medfører en række konsekvenser af styrelsmæssig art og har bl. a. givet anledning til overvejelser om, hvorvidt der i denne forbindelse ved en positiv bestemmelse herom i nærværende lovforslag burde søges oprettet et *særligt stående udvalg* under kommunalbestyrelsen til på dennes vegne at forestå administrationen. Man er imidlertid nået til det resultat, at et særligt stående udvalg til varetagelse af miljøbeskyttelsesopgaverne ikke kan anses for hensigtsmæssigt, men at det i stedet må overlades til den enkelte kommunalbestyrelse efter behov i det enkelte tilfælde at træffe bestemmelse om, hvorvidt disse opgaver bør varetages af et af de eksisterende stående udvalg eller eventuelt af et nyt med hjemmel i vedkommende kommunes styrelsesvedtægt oprettet udvalg.

Det bemærkes i denne forbindelse, at ophævelsen af sundhedskommissionerne og overførelsen af disses hidtidige opgaver til kommunalbestyrelserne vil medføre, at der må finde ophævelse sted af bestemmelserne i § 68 i lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, jfr. i øvrigt § 60, nr. 4, i nærværende lovforslag.

Henlæggelsen af de lokale opgaver med relation til forureningsbekæmpelsen til kommunalbestyrelserne har gjort det naturligt at placere visse opgaver af mere *regional* karakter inden for området til *amtsrådene*, der allerede i dag navnlig i forbindelse med administration af vandløbslovgivningen varetager forureningsmæssige opgaver. Disse myndigheder råder i forvejen ligesom kommunerne over en vis teknisk sagkundskab, som vil kunne udnyttes til varetagelse af andre beslægtede opgaver.

Det har været overvejet at fremsætte forslag om oprettelse af 3 eller 4 regionale, amtskommunale organer — „miljønævn“ — hver omfattende et antal amtskommuner, således at der til hvert af disse organer knyttes et særligt sagkyndigt sekretariat i hovedsagen opbygget omkring den amtskommu-

nale administration i det amt, hvor organet fik sæde.

Fordelen ved en sådan koncentration af de regionale opgaver ville navnlig være en optimal udnyttelse af den meget begrænsede kreds af sagkyndige på området. På den anden side må man formentlig kunne forudse visse uheldige konsekvenser ved oprettelsen af sådanne nye regionale organer, navnlig i form af administrative komplikationer i opbygningsfasen efter lovforslagets ikrafttræden, ligesom det forekommer betænkeligt gennem miljøbeskyttelsen at søge etableret en sådan regional administrativ nydannelse. Man har derfor — også under hensyn til de betænkeligheder, der fra de kommunale organisationers side er ytret over for tanken — valgt at henlægge disse opgaver til amtsrådene.

På *det centrale plan* vil miljøbeskyttelsesopgaverne som indledningsvist omtalt blive varetaget af henholdsvis ministeriets *departement* og den pr. 1. april 1972 oprettede *miljøstyrelse*. Oprettelsen af miljøstyrelsen er bl. a. motiveret af ønsket om i overensstemmelse med moderne administrative principper at tilvejebringe grundlaget for en hensigtsmæssig opgavefordeling i centraladministrativ henseende. Efter lovforslaget vil der i overensstemmelse med de nævnte principper til miljøstyrelsen udover en række rådgivende funktioner bl. a. blive henlagt beføjelse til — som hovedregel endeligt — at afgøre sager om klager over afgørelser, der i henhold til loven eller de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser træffes af kommunalbestyrelser og amtsråd. Placeringen af denne beføjelse hos en central myndighed indebærer sammen med lovforslagets andre bestemmelser om f. eks. instruktionsbeføjelse og adgang til normfastsættelse m. v. mulighed for at gennemføre en mere intensiv styring af de lokale og regionale myndigheders forvaltning af miljøbeskyttelsesopgaverne, end tilfældet er i dag. Samtidig opnår man herved den styringsmæssige fordel, at departementet især vil kunne koncentrere sig om planlægnings- og lovgivningsarbejde samt om den overordnede koordination med andre centrale myndigheder og organisationer.

Man har endvidere i forbindelse med spørgsmålet om opgavefordelingen på det centrale plan overvejet, hvorvidt det kunne anses for hensigtsmæssigt at placere beføjelsen til at træffe afgørelse i klagesager hos et eller flere *domstolslignende organer*. Når man foreløbigt har afstået fra at fremsætte forslag herom beror det dels på økonomiske hensyn, dels på, at man ikke har fundet, at der foreligger tilstrækkelig dokumenteret behov herfor indenfor miljøbeskyttelsesområdet. Den kontrol med de admini-